

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

Kandydaci na posłów

Marian Zyndram-Kościałkowski

(Okręg 47 wilejski Wilno-Troki i Świątiany)

Wczoraj wypowiedziałem szereg gorzkich słów prawdy pod adresem wyborców w okręgu wilejskim Nr 47. Tym bardziej gorzkich, że skonfiskowanych! Wracam dziś znowu do sprawy wiążącej się ściśle z tym samym okręgiem 47, chociaż obchodzącej całą Wileńszczyznę.

Okręg 47 składający się z powiatów wileńsko-trockiego i święciańskiego ma to szczęście, że może wybrać na posłów ludzi nieprzeciętnych. Stąd kandydują, jak dotychczasowa praktyka wykazuje, najwybitniejsi ludzie w porównaniu z innymi okręgami wilejskimi Wileńszczyzny i Nowogródziny.

W obecnych wyborach sytuacja nie uległa zmianie. Mimo straty, jaką poniósł okręg, wskutek wycofania się zeń gen. Żeligowskiego, przoduje on jednak nadal innym okręgiem wilejskim naszych ziem, jeżeli chodzi o dobór kandydatów na posłów.

Stąd bowiem kandyduje wybitny syn tej ziemi, jej dzielny obrońca i godny reprezentant w rządzie p. minister Marian Zyndram-Kościałkowski.

Dla nas, autochtonów, mieszkańców ziemi wileńskiej posiada bardzo duże znaczenie fakt, że p. min. Kościałkowski, który przy wyborach do poprzedniego Sejmu kandydował w jednym z okręgów miasta stołecznego Warszawy, przy obecnych wyborach wraca niejako na łono swej ścisłej ojczyzny, podkreślając w ten sposób, że nie zapomniał o nas, że chce w pierwszym rzędzie służyć tej ziemi, na której stawiał pierwsze kroki w walce i pracy dla państwa.

Postać Jerzego Orwida (jego pseudonim z czasów P. O. W.), później podpułkownika Kościałkowskiego, Ministra Spraw Wewnętrznych, Premiera, a obecnie Ministra Pracy i Opieki Społecznej zbyt dobrze jest znana wszystkim naszym czytelnikom, abyśmy potrzebowali powtarzać wszystkie jego zasługi.

Natomiast zwracamy uwagę na to, że jest to w tej chwili jedyny z ministrów rodem z Wileńszczyzny, poza tym, jest to minister, który najwięcej chyba dla naszej ziemi robi. Te gładkie jezdnie na ulicy Mickiewicza w Wilnie, te śliczne drogi, jakie powstają na najważniejszych szlakach komunikacyjnych, te wszystkie większe i mniejsze, bardzo pożyteczne inwestycje już zakończone i będące w toku, dzięki którym ożywiło się ży-

Trzy i pół godziny trwała rozmowa min. Becka z królem Karolem

Wizyta może doprowadzić do doniosłych decyzji

GALATZ, (Pat). O godz. 16 minister Beck ze switą przybył do Galatzy, przywitany na dworcu przez ministra spraw zagranicznych Rumunii Comnena, dyrektora politycznego M. S. Z. rumuńskiego Cretzeanu, rezydenta okręgu Dunaj b. posła w Warszawie Cadere, miejscowe władze cywilne i wojskowe, polskiego attaché wojskowego płk. dypl. Zakrzewskiego i mjr. dypl. Zimnala oraz przedstawicieli prasy polskiej w Rumunii.

Z dworca min. Beck w towarzystwie min. Comnena oraz swity i pozostałych osobistości urzędowych udał się samochodem przez miasto do portu, gdzie wprowadzono go na jacht królewski. Minister Beck został natychmiast przyjęty przez króla Karola II.

Rozmowa ministra Becka z monarchą rumuńskim trwała trzy i pół godzin.

Wieczorem odbył się obiad w ści-

łym gronie na yachcie królewskiej, w którym wzięli udział monarcha, minister Beck, min. Comnen oraz generałowie, członkowie rządu, którzy są obecni na manewrach, a mianowicie generał obrony narodowej Ciuperca, min. zaopatrzenia armii gen. Jacobini i minister zdrowia gen. Marinescu oraz ambasadorowie Polski i Rumunii i członkowie dworu.

GALATZ, (Pat). Po zakończeniu rozmów w Galatzy został wydany następujący komunikat oficjalny:

Z okazji wizyty ministra J. Becka w Rumunię ministrowie spraw zagranicznych Polski i Rumunii przenowadzieli w duchu zaufania i przyjaźni wymianę poglądów na aktualne zagadnienia międzynarodowe, interesujące oba kraje.

P. minister J. Beck został przyjęty na audiencji przez J. K. M. króla Rumunii.

Rozmowy polsko-węgierskie

WARSZAWA, (Pat). W dn. 19 bm. wyjechał do Budapesztu dyrektor gabinetu ministra spraw zagranicznych p. Michał Łubieński.

BUDAPESZT, (Pat). Bawiący w Budapeszcie dyr. Łubieński odwiedził wczoraj w

godzinach południowych w towarzystwie posła R. P. Orłowskiego ministra spr. zagr. Kánya, z którym przeprowadził dłuższą rozmowę. O godz. 17.30 przyjął dyr. Łubieńskiego premier Imredy. Podczas rozmowy z premierem obecny był również min. Kánya.

„Voelkischer Beobachter“ występuje przeciw wspólnej granicy Polski z Węgrami

BERLIN, (Pat). Wczorajszy „Voelkischer Beobachter“ występuje w artykule wstępny w ostrej formie przeciwko akcji propagandowej pewnych kół zagranicznych wobec postulatu wspólnej granicy polsko-węgierskiej.

Pewne koła zagraniczne — pisze dziennik — zrozumiały, że Czechosłowacja przestała być jednym z ogniw łańcucha, mającego na celu okrażenie Niemiec. Zaczęło więc przemysliwać nad zmontowaniem nowego bloku, mającego za zadanie przeciwstawienie się Rzeszy. W tym też duchu rozpatrują sprawę wspólnej granicy między Polską a Węgrami niektóre dzienniki paryskie z „Figaro” i „Paris Soir” na czele, wciągając w tę kombinację również Rumunię, a co dziwniejsze — nawet Włochy. Szczególnie oryginalnym w kombinacjach tych jest wciąganie w nie państw, z którymi Rzesza od lat utrzymuje przyjazne stosunki.

Dziennik podkreśla również fakt, że dzisiejsi heroldzi koncepcji wspólnej granicy polsko-węgierskiej jeszcze wczoraj przeciwstawiali się zdecydowanie wszystkim postulatom węgierskiego rewizjonizmu.

Przyszłość Europy — kończy dziennik — nie będzie się rozstrzygać w paryskich salonach.

Wojsko brytyjskie w Jerozolimie krwawo tłumi powstanie

JEROZOLIMA, (Pat). Pułk gwardii angielskiej „Cold Stream Guards” wkroczył do starej dzielnicy Jerozolimy i rozpoczął akcję przeciwko powstańcom.

JEROZOLIMA, (Pat). Wojska brytyjskie, które otoczyły rano starą dzielnicę Jerozolimy, zaczęły do tej dzielnicy wkraczać przez wszystkie bramy z zachowaniem dużej ostrożności. Nad ulicami przelatują bez przerwy brytyjskie samoloty, zrzuca-

jąc ulotki, nawołujące ludność do pozostawania w mieszkaniach ze względu na mające się wkrótce w tej dzielnicy rozpocząć działania wojskowe. Inne dzielnice Jerozolimy oraz osiedla obsadzone są przez policję brytyjską i żydowską. Arterie dojazdowe do starej dzielnicy zamknięte są zasiekami z drutu kolczastego oraz gniazdami karabinów maszynowych.

JEROZOLIMA, (Pat). W starej

dzielnicy Jerozolimy przeprowadzane są operacje przy udziale kilku tysięcy żołnierzy brytyjskich. Na wszystkich ulicach i placach tej dzielnicy ustawiono w odstępach mniej więcej 10 mtr. silne posterunki wojskowe. Od-

(Dokończenie na str. 2)

Konfiskata

Wczorajszy nasz numer został skonfiskowany za artykuł wstępny Piotra Lemiesza, omawiający wybory w okręgu 47.

Instrukcje Kominternu dla emisariuszy na Rusi Podkarpackiej

RZYM, (Pat). W związku z przewidywanym rozwiązaniem partii komunistycznej Czechosłowacji, komitet wykonawczy trzeciej międzynarodówki przesłał specjalne instrukcje na ręce przedstawicieli partii komunistycznej na Rusi Podkarpackiej Burkaniuka i Fuszczaka.

W Instrukcji tej komitet wykonawczy podkreśla, że wobec wzmożonej aktywności międzynarodowego faszystu, partiakomunistyczna na Rusi zdwoić musi wysiłki dla „odparcia wrogich zakusów stąg międzynarodowego kapitału”. W chwili obecnej przewidywać musi dwa ewentualne rozwiązania zagadnienia Rusi Podkarpackiej: 1) autonomia w ramach Czechosłowacji, 2) samodzielny byt państwowy Rusi Podkarpackiej.

Na Zamku

WARSZAWA, (Pat). Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj w obecności Pana Marszałka Śmigłego Rydza: p. prezesa Rady Ministrów gen. Ślawoja Składkowskiego i p. wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego, którzy referowali o bieżących pracach rządu.

WARSZAWA, (Pat). Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj p. p. Szezyka, prezesa Związku Iz i Organizacji Rolniczych.

Doktorat honorowy U. J. P. dla Marsz. Rydza-Śmigłego i min. Becka

WARSZAWA, (Pat). Senat akademicki Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie uchwalił nadać doktoraty honorowe Panu Marszałkowi Edwardowi Śmigłemu - Rydzowi na wniosek rady wydziału lekarskiego oraz p. ministrowi płk. Józefowi Beckowi na wniosek rady wydziału humanistycznego.

W niedzielę p. Premier przemówi przez radio

WARSZAWA, (Pat). W niedzielę dnia 23 bm. o godz. 15 prezes rady ministrów gen. Ślawoj Składkowski, kandydujący na posła z 20 okręgu wyborczego będzie przemawiał w Turku Poznańskim.

Przemówienie p. premiera będzie transmitowane przez wszystkie rozgłośnie Polskiego Radia.

Komitet ekonomiczny ministrów

WARSZAWA, (Pat). W środę dnia 19 października odbyło się pod przewodnictwem wicepremiera Kwiatkowskiego posiedzenie komitetu ekonomicznego ministrów, poświęcone omówieniu sytuacji na rynku pracy oraz zagadnieniom gospodarczym Śląska Zaolzańskiego.

M. in. sprawozdanie z działalności Funduszu Pracy w r. 1938 w zakresie zatrudnienia złożył minister Opieki Społ., podkreślając, że w październiku r. liczba bezrobotnych w urzędach pośrednictwa pracy, wynosząca 210.000 osób, jest niższa o 40.000 w porównaniu z rokiem ubiegłym. W stosunku do bezrobotnych, zarejestrowanych na początku tegorocznego sezonu robót, liczba ta zmniejszyła się o blisko 347.000.

W wyniku dyskusji nad sprawozdaniem komitet ekonomiczny postanowił przedłużyć tegoroczną akcję zatrudnienia możliwie do końca roku, przyjąć do wiadomości zasady akcji pomocy zimowej dla bezrobotnych i ustalił zasady przygotowania akcji zatrudnienia na wiosnę 1939 r.

Kandydaci na stanowisko prezydenta Czechosłowacji

PRAGA, (Pat). Cała prasa zajmuje się zbliżającymi się wyborami prezydenta republiki, które — tak przypuszczają — odbędą się w przyszłą środę lub czwartek. Jako kandydata na stanowisko prezydenta wymieniają, poza dyrektorem Żirnostenska Banka Dvorackiem i przewodniczącym partii czeskich agrariuszy Bezanem, obecnego ministra spraw wewnętrznych Cernego, ponadto mówi się o znanych ekonomistach czeskim Preissie.

Zwłoki ś. p. płk. Beliny Prażmowskiego przybyły do Polski

CHORZÓW, (Pat). O godz. 6.45 przybył do Chorzowa Starego wagon włoski, wiozący zwłoki ś. p. płk. Beliny Prażmowskiego. Na przybycie wagonu oczekiwali przedstawiciele władz wojskowych, cywilnych oraz organizacji społecznych.

Przy wagonie ze zwłokami ustawiono warłę honorową, którą pełnią kawalerzyści pułku Beliny Prażmowskiego. O godz. 9 rano trumna wystawiona została na widok publiczny.

Przed godz. 13 na obszerny plac przed dworcem w Chorzowie, udekorowanym flagami zaczęły przybywać delegacje b. kombatanów i licznych organizacji.

O godz. 13 przybyła na dworzec wdowa po ś. p. płk. Belinie Prażmowskim, która wraz z córką i synem złożyła na trumnie kwiaty.

Przy dźwiękach „Pierwszej Brygady”

i odgłosie syren okolicznych fabryk beliniacy wzięli trumnę na barki i przenieśli ją do polskiego wagonu, gdzie składano następnie wieńce od organizacji i instytucji.

O godz. 14 pociąg ze zwłokami wyruszył do Katowic, gdzie przybył o godz. 14.45.

Na dworcu w Katowicach przybycia pociągu ze zwłokami ś. p. płk. Beliny Prażmowskiego oczekiwali przedstawiciele władz miejskich, organizacji kombatanek, ze sztafarami i tłumy społeczeństwa. Do otwartego wagonu przystąpiły delegacje organizacji składając wieńce. Chór odśpiewał pieśni żałobne. Po półgodzinnym postoju pociąg z wagonem-katafalkiem odjechał do Krakowa.

Pociąg specjalny, wiozący zwłoki ś. p. płk. Beliny Prażmowskiego, po opuszczeniu Katowic, zatrzymał się po kilka minut w Szczakowej, Trzebinie i Krzeszowicach, gdzie przyjazdu pociągu oczekiwały delegacje organizacji oraz bardzo liczna publiczność.

Wieczorem pociąg przybył do Krakowa. Warłę honorową przy trumnie pełnią oficerowie i podoficerowie pułku szwoleżerów z Warszawy oraz Zw. Legionistów w historycznych mundurach.

Dziś 20 bm. wczesnym rankiem trumna przeniesiona została do kościoła N. M. Panny, skąd po nabożeństwie ruszy w godzinach przedpołudniowych kondukt na cmentarz Rakowicki.

W ciągu dnia wczorajszego przybyły do Krakowa z całej Rzeczypospolitej liczne delegacje.

Rzesza liczy ok. 79 000 000 obywateli po wcieleniu 3 600 000 mieszkańców Sudetów

BERLIN, (Pat). Według ogłoszonych w organie urzędu statystycznego „Wirtschaft und Statistik” danych zajęte dotychczas przez Niemcy obszary sudeckie wynoszą 28193 km. kw., czyli tyle co Saksonia i Turyngia razem. Na tym terytorium według przeprowadzonego w r. 1930 spisu ludności zamieszkiwało 3.595.000 lud.

dzi. Przeciętna gęstość zaludnienia wynosi 128 osób na 1 km. kw. i odpowiada przeciętnej gęstości zaludnienia Rzeszy Niemieckiej.

Obszar Rzeszy niemieckiej po włączeniu Sudetów wynosi 583.000 km. kw., liczba mieszkańców wzrosła do 78,7 milionów.

Masoneria w Czechosłowacji schodzi w podziemie

PRAGA, (Pat). „Poledni List” ogłosił tekst pisma, jakie wysłała centralna loża masonska Czechosłowacji do swych członków, polecając im natychmiastowe spalenie wszelkich listów, spisów, biuletynów itp. dokumentów organizacyjnych.

Jednocześnie władze loży nakazują odbywanie zebrań w najściślejszej konspiracji, z zachowaniem najdalej posuniętej ostrożności w rozmowach telefonicznych, korespondencji pocztowej i telegraficznej.

W sprawie rozwiązania loży to samo pismo loży centralnej oświadcza, że zarządzanie rozwiązaniem jest fikcyjne i ma na celu uchylenie ewentualnych przykrości. „Nasze interesy są zabezpieczone”, kończy pismo, „jesteśmy bezpieczni”.

Komisarzy rządowi w samorządach Tatrza

CIESZYN, (Pat). Delegat wojewody śląskiego przy dowódcy samodzielnej grupy operacyjnej „Śląsk” rozkazał przedstawicielstwa gminne i rady gminne w 55 gminach powiatu cieszyńskiego oraz w szeregu gmin powiatu trzaskackiego i mia nować tam komisarzy rządowych.

Rumunia wp owadza „sady nieustające”

CZERNIOWCE, (Pat). Przy generalnej dystrybucji policji w Bukareszcie utworzony został specjalny sąd, który będzie funkcjonował dzień i noc, rozpatrując i wydając wyroki w drobniejszych przewinieniach, jak przekroczenie przepisów o ruchu ulicznym, pijactwo, zakłócenie spokoju publicznego i t. p.

Kronika telegraficzna

— Dwa samoloty brytyjskich sił powietrznych zderzyły się wczoraj wieczorem nad Duninów Park w hrabstwie Essex i spadły na ziemię w płomieniach. Katastrofa spowodowała 6 ofiar śmiertelnych. Samoloty, które uległy wypadkowi, były specjalnie przystosowane do lotów długotrwałych.

Wojsko brytyjskie w Jerozolimie

(Dokończenie ze str. 1)

bywa się również rewizja poszczególnych mieszkań.

Z urzędowych komunikatów wynika, iż dotychczas zabitych zostało 9 Arabów. Zakonnice chrześcijańskich klasztorów starej dzielnicy miasta niosą pomoc ubogiej ludności.

W ciągu dnia wczorajszego aresztowano 40 Arabów, których odwieziono zarekwirowanymi autobusami do Wieży Dawida, gdzie ich przewoźnicznicy uwięziono. Wśród zabitych dotychczas 9 Arabów znajduje się również kobieta. Prócz tego odniosło 3 Arabów ciężkie rany. Ranni są również dwaj policjanci brytyjscy.

JEROZOLIMA, (Pat). Sytuacja w Jerozolimie przedstawia się nadal bardzo krytycznie. Powstańcy arabscy pod przewodnictwem Hamada Madawi w dalszym ciągu okupują starą dzielnicę miasta, stając się zaciętą walczą z użyciem broni. Wśród zabitych dotychczas 9 Arabów znajduje się również kobieta. Prócz tego odniosło 3 Arabów ciężkie rany. Ranni są również dwaj policjanci brytyjscy.

W opanowaniu dzielnicy starej Jerozolimy planują generalny atak na inne dzielnice miasta, gdzie obecnie również istnieje stan wyjątkowy i gdzie krążą silne patrole uzbrojonych oddziałów wojskowych.

Konspiracyjna żydowska organizacja odrzuca ultimatum arabskie

LONDYN, (Pat). Z Jerozolimy donoszą: W odpowiedzi na ultimatum arabskie, skierowane do agencji żydowskiej, ukazały się ulotki w języku hebrajskim, stwierdzające, że Pa-

lestyna po obu stronach Jordanu musi być państwem żydowskim. Do tego celu będą Żydzi dążyć wszelkimi środkami, jakimi rozporządza naród, walczący o życie i wolność. Żydzi wierzą, że tylko ofiarą krwi i życia można zdobyć niepodległość. Dlatego ultimatum arabskie nie posiada dla nich żadnego znaczenia. Palestyna będzie zdobytą walką i ofiarą wszystkich Żydów.

Odezwa podpisana jest przez „narodową organizację wojskową” (Ir-gun Cevat Leumi). Jest to konspiracyjna żydowska organizacja terrorystyczna o charakterze militarnym, której przypisuje się żydowskie akty zbrojnego odwetu w Palestynie.

„Podróż poślubna” odbyta 100 razy

BERLIN, (Pat). „Berliner Ztg. am Mittag” donosi z Kolonii o niezwykle pomyślnym organizacją przemysłowej na granicy z Holandią, którą wykryła ostatnio policja niemiecka.

Banda składała się z 12 osób, wyłacznie Żydów, a na czele jej stało pewne ży-

dowskie małżeństwo z Holandii. Aresztowani w ciągu swej działalności, zdolali przemycić za granicę ponad jeden milion marek w gotówce, w złocie i biżuterii. W czasie aresztowania bandy, odebrano im przemyt wartości około pół miliona marek.

Żydowska para małżeńska przekraczała kilkakrotnie granicę w luksusowym samochodzie, oświadczaając za każdym razem celnikom, iż znajduje się w podróży poślubnej i że jako obywatele holenderscy udają się do Holandii. Ustalono, iż para ta w ten sposób przekraczała granicę około 100 razy.

W czasie aresztowania kobiety miała na sobie cenne futro z breitszwanców, wspaniałe pierścienie z wielkimi brylantami, wiele innej cennej biżuterii oraz sporą sumę pieniędzy. Władzom celnym udało się stwierdzić, iż wszystkie te przedmioty, łącznie z gotówką, nie stanowiły ich własności, a luksusowy samochód był wynajęty.

Jednocześnie władze celne wpadły na trop innego przestępstwa przemysłowego, ustalono mianowicie, że pewien holenderski urzędnik pocztowy, przekraczający granicę w sprawach służbowych, przemycił z Niemiec do Holandii większe sumy w go-

lądzie. Wobec tego władze celne postanowiły wysłać depesze do Mussoliniego, Hitlera, Chamberlaina, Daladier, do Papieża i głów innych wyznań chrześcijańskich, oraz do książąt muzułmańskich, prosząc o interwencję w sprawach palestyńskich. Jednocześnie postanowiono wystosować pismo do rządu brytyjskiego, domagające się rozbrojenia Żydów w Palestynie, oraz

bistości w państwie. Dowody te znalazły się u b. przewodcy Integralistów Blmro Valvo, który obecnie odbywa karę więzienia.

W Brazylii planowano liczne zamachy

RIO DE JANEIRO, (Pat). Minister sprawiedliwości zapowiedział opublikowanie dokumentów w sprawie planowanych nowych zamachów na szereg wyższych oso-

Apel kongresu muzułmanek do głów wyznań chrześcijańskich i muzułmańskich

KAIR, (Pat). Na zakończenie obrad kongresu kobiet muzułmańskich, postanowiono wysłać depesze do Mussoliniego, Hitlera, Chamberlaina, Daladier, do Papieża i głów innych wyznań chrześcijańskich, oraz do książąt muzułmańskich, prosząc o interwencję w sprawach palestyńskich. Jednocześnie postanowiono wystosować pismo do rządu brytyjskiego, domagające się rozbrojenia Żydów w Palestynie, oraz

pismo do prezydenta Roosevelta, protestujące przeciwko stanowisku licznych kół amerykańskich, usposobionych przychylnie do Arabów, a odmawiających praw Arabom w Palestynie.

Giełda warszawska

z dnia 19 października 1938 r.

Belgi belgijskie	90,27
Dolary amerykańskie	531,50
Dolary kanadyjskie	525,50
Floreny holenderskie	290,74
Franki francuskie	14,28
Franki szwajcarskie	121,40
Funtki angielskie	25,48
Guldeny gdańskie	100,25
Korony czeskie	10,35
Korony duńskie	113,80
Korony norweskie	120,08
Korony szwedzkie	131,39
Liry włoskie	20,20
Marki fińskie	11,25
Marki niemieckie	—
Marki niemieckie srebrne	92,00
Tel Aviv	25,20

Akcje:

Bank Polski	126,00
Papiery procentowe:	
Pożyczka wewnętrzna	66,00
Pożyczka inwestycyjna pierwsza	84,00
Pożyczka inwestycyjna druga	85,00
Pożyczka konwersyjna	69,00
Pożyczka konsolidacyjna	67,50

„Prezydent Vargas”

to nazwa nowoznalezionego brylantu-olbrzymia

RIO DE JANEIRO, (Pat). Czwarły co do wielkości diament świata nazwany „Prezydent Vargas” został znaleziony w kopalniach Minas Geraes.

Jak słychać, olbrzymi ten diament został sprzedany za cenę 80 tysięcy funtów

sterlingów pewnej firmie holenderskiej i ma być niebawem wystany do Amsterdamu.

Po oszlifowaniu brylantu będzie wystawiony na sprzedaż w Anolii.

pod MIKROSKOPEM

Stale badamy

idealną miakkość naturalnego produktu z atomizowanych cebulek lilii białej, nie szkodliwego dla cery, nie zatykającego porów, ujędrniającego, w 14 odcieniach karnacji!

ABARID

KRES MYDŁA SPORT

PO PRANIA

zawiera dodatkowo

KWASEK MYDŁA POŁIETOWEGO

Kadłec wreszcie mydła

SPORT

Władysław Belina-Prażmowski

Pierwszy patrol strzelecki

Wakacje 1914 roku miałem spędzić na szkole oficerskiej Związków Strzeleckich. Wraz ze mną wybierało się na szkołę dwóch młodych chłopów z Sandomierskiego. Jeden z nich, Stasiek Skotnicki (Grzmot), miał przyjechać wprost ze Szwajcarii. Drugi, Antoni Jabłoński (Zdzisław), wyjechał ze mną z Sandomierza. Odprowadzali nas do Wisły wszyscy nasi najbliżsi znajomi. W czasie pożegnań zażartowałem, że jedziemy na szkołę z ostrymi nabojami. Wówczas matka Zdzisława zwróciła się do mnie z prośbą, by w razie wybuchu wojny Zdzisława poszedł wraz ze mną, co też jej przyrzekłem.

Po przyjeździe do Krakowa objąłem dowództwo kompanii szkolnej w Oleandrach. Lecz niedługo nią dowodziłem. Na drugi dzień zostałem wezwany do Komendanta Głównego, na ulicę Siemiradzkiego 27. Komendant rozkazał mi oddać dowództwo kompanii zastępcy, a samemu dobrać sobie paru ludzi, którzy wraz ze mną mieli udać się na jakąś ekspedycję, związaną z mobilizacją Moskali, w Sandomierskie. Wybrałem, rozumie się, swoich sandomierzaków.

Ekspedycja ta, z nieznanych mi bliżej powodów, nie doszła do skutku, natomiast 2 sierpnia zostałem ponownie wezwany do sztabu głównego. Tam Komendant wydał mi rozkaz poprowadzenia patrolu w Jędrzejowskie celem rozbicia mobilizacji Moskali w tym powiecie, wyjaśniając, iż patrol ten jest bardzo niebezpieczny i że jest 90% pewności, że wszystkich nas powieszą. Na zapytanie moje, ilu ludzi Komendant mi przeznacza, — odpowiedział: jak najmniej, pięciu — sześciu. Po targach z mej strony stanęło na siedmiu. Ludzi miałem wybrać na ochotnika ze swej kompanii szkolnej. Ja tylko i drużyniak Bożęza-Karwacki, jako znający dobrze okolice, szliśmy z rozkazu. Wówczas szef sztabu Sosnkowski zapytał mnie: kogo mam zabrać z sobą. W pierwszym rzędzie wyznaczyłem obu swych sandomierzaków. Na Jabłońskiego zgodził się bez zastrzeżeń, natomiast o Skotnickim wyraził wątpliwość: „Co? ten łaluś? Nie będzie miał ochoty iść na pewną śmierć i odmówi”. Bardzo energicznie zaprzeczyłem, dowodząc, że krew sandomierska nigdy nie zawodzi. W dalszym ciągu ustaliliśmy listę kandydatów, którym miałem zaproponować wyprawę.

Po powrocie do Oleandrów niezwłocznie przez dyżurnego podoficera wezwałem do siebie kandydatów na przyszłych ułanów.

Nie zapomnę nigdy tych krótkich rozmów z nimi, gdy po kilku moich wyjaśnieniach ogólnych o celu wyprawy — prosto, po żołniersku, w dwóch słowach decydowali się stawiać wraz ze mną swoje młode życie na jedną

kartę. Pierwszy wszedł Jabłoński. Na moją propozycję odpowiedział prosto: „Ty jedziesz — ja z tobą”. Skotnicki, wbrew przewidywaniom Szefa, strzepnął tylko palcami i ze swą zwykłą werwą powiedział: „Psiakrew, idę”. Dalej Janusz Głuchowski, Stefan Hanka-Kulesza i Ludwik Kmicie-Skrzyński bez namysłu wyrazili swą zgodę.

Zaczęły się gorączkowe przygotowania do wyprawy, bo w myśl rozkazu nad ranem już mieliśmy przekroczyć kordon graniczny, jadąc do granicy w cywilnych ubraniach; dopiero na terenie Kongresówki wolno nam było włożyć mundury. Podoficer broni Świątek wybierał karabiny, tornistry i naboje, specjali kurierzy rozbiegali się po mieście, szukając dla nas cywilnych marynarek i nakryć głowy, a poczciwy dr Ruppert zajął się wyekwipowaniem sanitarnym, obciążając nas rozmaitymi gazami, jodynami, gumami do przewiązywania, jakby każdy z nas był co najmniej podoficerem sanitarnym.

W tym czasie Komendant konferował z moimi ochotnikami, przedstawiając im niebezpieczeństwo i dając 4 godziny czasu do namysłu. Bajecznie odpowiedział Komendantowi Janusz Głuchowski: — Komendancie, my już raz zdecydowaliśmy się i już nie chcemy się namyslać, bo przez cztery godziny myślenia moglibyśmy tylko osiwieć, a decyzji nie zmienimy”. Konie, mające nas wieźć do granicy, zarekwirowaliśmy koleżde uniwersyteckiemu Kozłowskiemu, który ze swoich Przysławic w tym dniu przyjechał do Krakowa.

O godzinie dziesiątej wieczorem mieliśmy się stawić wszyscy na pierwszą polską odprawę wojenną w głównym sztabie. Komendanta nie było. Przeprowadzał konferencję z Austriakami. Zastępował go Szef Sosnkowski. Po zdaniu przeze mnie raportu, Szef w dłuższej przemowie żegnał nas i pocieszał: „Choć będziecie wisieć,

ale za to spełnicie pięknie swój obowiązek żołnierski i historia o was nie zapomni”. Na pożegnanie wycalał się ze wszystkimi. Po wyjściu ze sztabu zauważyłem rozrzucone miny mego patrolu, a ponieważ pozostawały do wymarszu jeszcze dwie godziny, poprowadziłem wszystkich do Hawelki na kieliszek wiśniaku.

Tu dopiero zorientowaliśmy się, jak wyglądamy w dorywczo zebranych cywilnych ubraniach. Kelnerzy o mało nie wyprosił nas za drzwi. Do małego stolika przysiadła się cała banda oficerów strzeleckich, którzy wiedzieli o naszej wyprawie, aby pożegnać się i wypić strzeleńnego. W miłej pogawędce humory się ożywiły.

O godzinie 12,30 wyruszyliśmy na dwóch podwodach w kierunku granicy. Kordon mieliśmy przekroczyć pod Baranem koło Kocmyrzowa, gdzie stanęliśmy nad ranem. Na granicy dowiedzieliśmy się, że Moskale cofnęli się, ale silne patrole miały przebiegać okolice.

O świcie, nałożywszy mundury i bagnety na broń, przekroczyliśmy kordon graniczny. Przemówiłem parę słów do swoich żołnierzy, podkreślając szczęście i zaszczyt, jaki ich spotkał, że są pierwszymi żołnierzami zmartwychwstałej Polski, którzy otworzą, z bronią w ręku, łamią kordon, dzielące Ojczyznę.

Plan mój dalszej akcji polegał na tym, żeby niepostrzeżenie przemknąć się koło większych oddziałów nieprzyjacielskich, kierując się na Goszyce, Skrzyszowice, Działoszyce, pod Jędrzejów; po dojściu w najbliższe okoliczności Jędrzejowa, zatrzymać się w lesie i przeprowadzić wywiad; w tym samym czasie, z materiału wybuchowego, jaki posiadaliśmy, złożyć bombę. Przy pomocy tych bomb mieliśmy wywołać panikę w mieście i uderzyć na załogę Jędrzejowa. Gdyby siły nieprzyjacielskie okazały się za

S. p. płk Belina Prażmowski na łożu śmierci w Wenecji.

S. p. płk. Belina Prażmowski.

duże, akcję postanowiłem przeprowadzić w nocy i po rzuceniu bomb i ostrzelaniu miasta, korzystając z ciemności, cofać się w kierunku Krakowa. W marszu na Jędrzejów, o ile nie spotkamy większych oddziałów nieprzyjacielskich, mieliśmy rozprowadzać między ludność wieś, że jesteśmy patrolami wywiadowczymi silnej grupy strzelców, która maszeruje za nami, by w ten sposób wzniesieć popłoch wśród władz moskiewskich będących jeszcze w Jędrzejowie.

W celu łatwiejszego przedostania się pod Jędrzejów zmienialiśmy mundury na cywilne ubrania i odwrotnie kilkakrotnie. W Goszycach zatrzymaliśmy się na pierwszy popas u pani Zofii Zawisanki, drużyniczki z Krakowa. Przyjęto nas bardzo gościnnie, udzielała wszelkich wiadomości i zaopatrując w nowe konie do huczek, którymi mieliśmy dalej jechać. Stąd też wysłałem przez p. Zawisankę pierwszy meldunek do Komendanta, do Krakowa. Dalszą drogę do Działoszyce odbyliśmy bez żadnych przeszkód. Dopiero w Działoszycach, gdyśmy jechali w cywilnych ubraniach, z bronią ukrytą, spotkaliśmy strażnika i kilka osiołdanych koni przed urzędem gminnym. W razie zaczepki z jego strony byliśmy gotowi zabić go. Browning trzymałem w garści. Przejechaliśmy jednak niezaczepieni. Strażnik spojrzał na nas i natychmiast odwrócił głowę, udając, że nas nie widzi.

Około południa zatrzymaliśmy się na popas w lesie w okolicy wsi Adam. Po godzinnym postoju ruszyliśmy w dalszą drogę, tak obliczając, by przed wieczorem stanąć pod Jędrzejowem. Po dwugodzinnym marszu w odległości 10 kilometrów od Jędrzejowa spotkaliśmy grupki ludzi powracających z mobilizacji, którzy nam opowiadali, że władze rosyjskie z miasta uciekły, ponieważ od Krakowa na Jędrzejów maszerują strzelcy; widzieli już ich jakoby w Działoszycach, a oni powracają do domów, bo nie ma ich kto brać do wojska. Zarządźmy jeszcze dalszy marsz, ale po drodze spotykaliśmy coraz większe partie powracających rezerwistów. Informacje ich zgadzały się z poprzednimi. Okazało się, że nasz pomysł rozprowadzania wieści o strzelcach, maszerujących z Krakowa, był bardzo dobry i że władze moskiewskie, dowiedziawszy się o tym, opuściły Jędrzejów. Wobec tego uznałem zadanie swoje za spełnione i postanowiłem wracać do Krakowa, przeprowadzając po drodze wywiad na Słomniki.

Pod Słomniki dotarliśmy już po ciemku. Zatrzymaliśmy się w polu, wysyłając do miasta bryczką Janusza i Bończę dla sprawdzenia, jakie wojsko i w jakiej ilości jest w mieście. Po powrocie swym ze Słomnik zameł dawał mi, że w Słomnikach na rynku

(Dokończenie na str. 4)

Chrzest „Sępa”

(Korespondencja własna)

Rotterdam, 17 b. m.

O 9 rano przywozi nas mały tramwaj wodny pod stocznice „Rotterdamse Droogdok Maatschappij”, w której ma się za pół godziny odbyć wodowanie drugiego okrętu podwodnego Polskiej Marynarki Wojennej „Sęp”. Na dachu stoczni wita nas z daleka biało-czerwony sztandar powiewający obok holenderskiego. Przechodzimy szereg olbrzymich hal stoczni — właśnie jest pauza śniadaniowa, robotnicy siedzą po kątach, zapijając z termosów kawę. Docieramy wreszcie do hali, w której stoi nasz „Sęp”. Olbrzymie długie cygaro, ciemno-zielone od spodu, szaro-metalowe od góry, z wieżyczką na grzbiecie, umocowane jest na drewnianej pochylni, wysmarowanej tłuszczem, podparte drewnianymi kłami i przy mocowane linami. Obok specjalnie zbudowany wysoki drewniany pomost, przybrany w barwy holenderskie. Tuż obok kadłuba okrętu biały stolik z wodą święconą i kropidłem. Przybywa coraz więcej gości. Zjawia się komandor Szostowski, który reprezentuje dziś Polską Marynarkę Wojenną. Są urzędnicy poselstwa w Hadze i konsulatu generalnego R. P. w Amsterdamie, ci ostatni z konsulem

generalnym p. Kolankowskim na czele, wszyscy prawie konsulowie honorowi polscy w Holandii, przedstawiciele kolonii polskiej, członkowie Polskiej Komisji Nadzorczej, pod której okiem buduje się łódź podwodna polskie, z kom. Bukowskim; wreszcie liczni przedstawiciele marynarki holenderskiej, sfer przemysłowych tutejszych, attaché morski poselstwa japońskiego itd. itd.

Punktualnie o godz. 9.30 przybywa poseł R. P. w Hadze, który reprezentuje dzisiaj oficjalnie rząd polski, przyjmujący w swe władanie nową jednostkę bojową marynarki polskiej. Małżonka posła, p. M. Babińska jest matką chrzestną nowego okrętu. Przedstawiciele rządu polskiego i jego małżonkę witają u wejścia do hali dyrektorowie stoczni. Pani Babińska otrzymuje wiązanek biało-czerwonych kwiatów. Zbliża się uroczysty moment. Do stolika podchodzi w białą kapę przybrany, ksiądz Hoffmann, komendant harcerek polskich w Holandii; ks. Hoffmann odmawia modlitwy, błogosławi i święci okręt. Pani Babińska bierze w rękę srebrną siekierkę, którą przecięć musi ostatnią linkę powstrzymującą okręt na pochylni. Uderza, wymawiając trochę

drżącym ze wzruszenia głosem, ale głośno i wyraźnie rytualne słowa: „Daję ci imię „Sęp”. Peka linka, umocowana tuż, butelka szampana rozbija się o kadłub łodzi, srebrną pianą obryzgując burtę; okręt zaczyna się posuwać, zrazu wolno, potem coraz szybciej, zjeżdża po pochylni tyłem, siada na wodzie, już się kołysze i już pierwsza fala, jak rozwarte ramiona porwya dziób okrętu i zamyka się nad nim. A w hali orkiestra gra hymn polski, powiewają kapelusze i chusteczki, brzmia radośnie okrzyki i wszyskie spojrzenia biegną wślad za smukłym, zgrabnym, stalowym okrętem, który rozwinął już biało-czerwony proporzec i kołysze się na falach elementu, na którym i w którym będzie odtąd pełnić wierną służbę Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, wartując u jej brzegów.

Po wysłuchaniu jeszcze hymnu holenderskiego opuszczamy stocznice. Mijamy znowu szereg olbrzymich hal, w których w tej chwili praca kipi. Szalonym pędem obracają się olbrzymie koła transmisyjne; z głośnym łoskotem spadają potwory-młoty; snopy iskier wybuchają w kuźni, gdzie olbrzymie świdry acetylenowe wiercą dziury w blachach kilkucentymetrowej grubości; robotnicy snują się wśród tego huków, świstów, ognia, obojętni, głusi na wszystko, co się wokół nich dzieje. Co ich obchodzi spuszczenie na wodę jednego więcej ok-

retu? Zapłacono im, więc zbudowali sumiennie. Komu? Dla nich to obojętne. I tylko dla tej małej grupki osób, ostrożnie się przemyskującej wśród tego piekła maszyn, przestają już te maszyny być całkiem obojętne: wszak one to zbudowały już drugi podwodny okręt dla Polski. Kiedy, będąc dzieckiem małym, jeszcze przed wojną, czytałem Verne’go cudowne fantazje o „Nautilusie”, bajką mi się wydawały te podróże po dnie morskim. A oto widzę urzeczywistnioną bajkę. Okręt podwodny w moich oczach zanurza się w falach, i to okręt polski, okręt nasz. Głaszczę ukradkiem jakąś obrabiarke, a może i ta wygotowała właśnie jakąś śrubę dla naszego „Sępa”?

Wychodzimy na podwórze, gdzie czeka nas miła niespodzianka. W równiutkie dwa szeregi ustawione małe harcarki polskie z Limburgii przybyły, chociaż na koniec uroczystości. Spóźniły się, biedaczki. Jechały z daleka, z powiatów nadgranicznych, zatrzymane je po drodze, żądając legitymowania się, bo jakżeż aż 20 dziewczątek, jednakowo ubranych, z jakimś odznakami na piersiach, kto? dokąd? i po co? Holendrzy, zdaje się, jeszcze się nie otrząsnęli z nastrojów z ubiegłych tygodni. Dobrze wreszcie jednak dzielnie, małe harcarki do nas i obecnie śpiewają cienkimi głoskami hymn narodowy. Najreżultniejsza podchodzi do pani ministro-

wej Babińskiej i, wręczając jej kwiaty, wypowiada jakiś wierszyk. Ministrowa się schyla i serdecznie całuje deklamatorkę. Minister rozmawia z małą grupką górników polskich, którzy przybyli na wodowanie. Ministrowa obchodzi szeregi harcerek, witając każdą oddzielnie i rozpytując o wrażenia.

Przed opuszczeniem stoczni w halu przemawia do zaproszonych gości dyrektor stoczni, który we francuskiej przemowie dziękuje pani Babińskiej za dokonanie ceremonii chrztu nowego okrętu, szefowi komisji polskiej nadzorczej p. Bukowskiemu za współpracę i życzy nowej jednostce bojowej polskiej floty wojennej dobrej i długiej służby w jej szeregach.

Rozchodzimy się powoli. Jeszcze ostatni rzut oka na smukłego „Sępa”, tak by się chciało pogłaskać go — na razie nie wolno, ale może uda mi się jeszcze go zwiedzić. Wśród olbrzymów morskich, wydaje się taki mały, ale już trzepocze na nim buńczucznie mały, ale jasny w słońcu, proporzec biało-czerwony. J. R.

P. S. Po południu poseł R. P. w Hadze i matka chrzestna „Sępa” podejmowali licznych gości herbatką w salonach poselstwa R. P. w Hadze. Przez salony poselstwa przesunęło się porysów osób ze sfer dyplomatycznych, przemysłowych, finansowych oraz prasa, kolonia polska itd.

Nożycami przez prasę

NOWE KOMENTARZE.

Poniżej drukujemy nowe komentarze prasowe katowickiej mowy wicepremiera Kwiatkowskiego. Wczoraj wypowiadała się przeważnie opozycja. Dziś zabrała głos prasa rządowa.

OPINIA „GAZETY POLSKIEJ”.

„Mocna i dobitna mowa katowicka p. wicepremiera Kwiatkowskiego podkreśla m. in. wyraźnie fakt, iż „liczenie na „dekompozycję” czy to w łonie OZN, czy też w stosunkach pomiędzy Rządem i OZN jest na prawdę niewczesne i prowadzi do fałszywych kalkulacji”.

Jasno i wyraźnie podkreślił p. wicepremier Kwiatkowski, że „na nas, na współczesnym pokoleniu ludzi myślących i zdolnych do walki w Polsce spoczywa obowiązek wydarcia narodu z kleszczy zdegenerowanego światopoglądu i zakłamanej polityki, niezależnie od tego czy jej utajone źródła wypluwają z zakomspirowanych „jacek” komunistycznych, łóż masonsko-liberalnych, czy też z ugrupowań tzw. międzynarodówki złotej”.

Opinia ta kładzie kres usiłowaniu pewnych czasopism wynajdywania dysonansów pomiędzy odpowiedzialnymi czynnikami polityki polskiej. Na przyszłość pp. intryganci mogą się nie fatygować.

ZDANIEM

„EXPRESU PORANNEGO”:

„Słowa p. wicepremiera, który z tyłu swego stanowiska i swej pracy państwowej ma możliwość obejmowania szerokich horyzontów i głębokiego wejrzenia w życie, budzą w nas otuchę i wiarę, że niedoścignięt będzie coraz mniej, zaś osiągnięta nasza na wszystkich polach będą coraz szybsze i większe”.

Optymizm słuszny i coraz więcej podzielany. Z wyjątkiem zawiedzionych kandydatów na posłów, reszta Polski staje się coraz bardziej optymistyczna. Zwłaszcza twórca Gdyni i Copu cieszy się powszechnym zaufaniem.

OPINIA „I: K. C.”

„Mowa katowicka stwarza więc nowe fakty polityczne o praktycznym znaczeniu na najbliższą przyszłość, stwierdzając, iż istnieją nadal możliwości porozumienia i wskazując drogi, które ku temu wiodą. Równocześnie miałyby mowa ta wybiegać daleko w przyszłość stwarza wizję nowej Polski, ku której zmierza współczesne pokolenie polskie i ku której prowadzą czynniki, kierujące Rzeczpospolitą”.

MIODY I GORYCZE „POLONII”.

Powracamy teraz do prasy opozycyjnej. „Polonia” w artykule wstęp

nym wylicza całą litanią grzechów reżymu i niemniej długi tasemnicę pretensyj własnych. Jest jednak i lyżka miodu w tej goryczy:

„Poprawki w ordynacji samorządowej zostały przyjęte przez opozycję z zadowoleniem. Zareagowała ona czynem: weźmie udział w wyborach samorządowych. Tak samo w każdym innym wypadku opozycja nie zwleka z wyrażeniem swego uznania, gdy dzieje się coś dobrego. Sam p. Kwiatkowski wie najlepiej, jak się go chwali za COP i jak się go nawet czasem broni przed atakami intrygantów sanacyjnych w Senacie i w prasie.

Bardzo słusznie podkreślił p. Kwiatkowski, że i opozycja ponosi „faktyczną odpowiedzialność za losy Polski”. Tak, właśnie dlatego cały naród chce dźwigać tę odpowiedzialność, chce wyłożyć swe wszystkie siły, mieć pełny wpływ na losy kraju, przyczynić się jak najbardziej do obrony Polski, a nie pozwolić się zaprzętać takimi problemami, jak malowanie parkanów i rozdzielanie orderów.

Opozycja wie, że zbliżają się doniosłe chwile, że — mówiąc słowami gen. Sosnkowskiego — na zegarze dziejowym wybiła późna godzina. Gotowa przekreślić dawne swary i porachunki. Nonsensem byłoby mówić: pereat mundus, fiat infamia. Można się oswoić z myślą, że niejedna krzywda, niejedno nadużycie nie będzie ukarane. Można zapomnieć o przeszłości. Jednego wszakże p. wicepremier nie może wymagać od opozycji: by w przyszłości weszła na drogę, którą uważa za błędną i niebezpieczną dla Polski”.

Niewątpliwie naniebezpieczeńszą drogą dla Polski jest droga wacholska. Szkoda również, że „Polonia” nie zapomniła Sławowi Piotrowi, ale np. wzięcie Zaolzia itd. przeoczyła. Jak pamiętać, to już pamiętać o wszystkim.

W niedzielę wybór delegatów w wyborczych obwodach senackich

Jak wiadomo Wilno podzielone jest na 41 obwodów wyborczych do Senatu. Otóż w najbliższą niedzielę 23 bm. o godz. 13 w poszczególnych obwodach senackich odbędą się zebrania wyborców dla wybrania swego delegata.

go delegata.

41 delegatów z terenu miasta Wilna łącznie z delegatami z Wileńszczyzny w dniu 13 listopada dokonają wyboru 3 senatorów z terenu Wileńszczyzny.

Nareszcie obniżka cen lamp radiowych

Jak nas informują z Warszawy, na skutek porozumienia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z fabrykami produkującymi w Polsce odbiorniki lamp katodowe, ustalono ceny maksymalne na te lampy, obowiązujące w sprzedaży detalicznej. Ogólna obniżka cen waha się w granicach od 8 do 47 procent.

W szczególności ustalono, że dla lamp elektronowych bateryjnych serii „K” przeciętna obniżka cen detalicznych wyniesie około 24%, przy czym dla poszczególnych typów obniżka ta waha się w granicach od 8 do 47%.

2) że na lampy „E” tzw. czerwone uniwersalne na napięcie żarzenia (6,3 woltów) obniżka cen detalicznych wyniesie przeciętnie około 30%, waha

jąc się dla poszczególnych typów lamp w granicach od 25 do 35%, w stosunku do dawnych cen detalicznych odpowiednich typów lamp serii „A”.

3) Cena detaliczna lamp starszych

typów (zarówno bateryjnych, jak i sieciowych) stosowanych dawniej powszechnie i używanych obecnie w niektórych rodzajach odbiorników — zostanie obniżona przeciętnie o około 13% (od 8 do 30% dla poszczególnych typów lamp).

4) Ponadto jako zasadę przeprowadzono postulat, że cena detaliczna lampy elektronowej odbiorczej, stosowanej w dużych ilościach, nawet najbardziej skomplikowanej, nie może przekraczać 15 zł.

5) Że ilość typów lamp elektronowych odbiorczych będzie stopniowo zmniejszana w celu stworzenia możliwości racjonalnych warunków fabrykacji.

Nowe ceny obowiązują od 15 października i powinny się przyczynić do wydatnego obniżenia ceny aparatów radiowych.

„Robotnik”, ale czy wileński?

Od kilkunastu dni wychodzi w Wilnie pismo pt. „Robotnik Wileński” będący mutacją „Robotnika” warszawskiego. Po czymś gdy inne pisma importowane w ten sposób z Warszawy, posiadają chociaż jedną stronę poświęconą sprawom Wileńszczyzny, „Robotnik” mający w tytule przymiotnik „wileński” mniej się interesuje sprawami Wilna, niż pisma stołeczne, utrzymujące u nas swoich korespondentów.

Oto przykład: w Nr 18 „Robotnika Wileńskiego” znajdujemy wprowadzie

rogu jednej z kolumn tytuł: „Kronika wileńska”, lecz na tę kronikę składa się li tylko... program audycji radiowych. Poza tym nic. Dosłownie.

Czyżby się w Wilnie nic nie działo go dnego zanotowania, chociażby z życia robotniczego?

Wszak robotnika wileńskiego (tego bez cudzysłowa) więcej chyba ciekawi jego własne życie, niż towarzyszy z Gdyni, Poznania, Katowic...

Więc „Robotnik”, ale czy wileński?

Diva operetkowa w roli Sherlocka Holmesa

Barbara Halmirska wystąpiła w sali... Sądu Okręgowego 100-złotowy banknot w bucie

Na sali Sądu Okręgowego wystąpiła wczoraj dobrze znana w Wilnie diva operetkowa, ualentowana artystka, Barbara Halmirska. Wystąpiła ona tym razem w roli... Sherlocka Holmesa i spisała się, jak czytelnicy się przekonają nie gorzej niż na scenie teatralnej.

23 maja 1937 r. w mieszkaniu państwa S. przy ul. Bankowej odbywał się „proszony obiad”, na którym między innymi byli również obecni p. Barbara Halmirska, występujący wówczas w teatrze „Lutnia” pod pseudonimem Michałowski, Kazimierz Łyżwo, oraz wiele innych pań i panów.

Koło godz. 8 p. Barbara pojechała do teatru, załatwiła nagłe sprawy i następ nie dorożką wróciła na przyjęcie.

Po przybyciu na miejsce sięgnęła po portmonek, by zapłacić dorożkarzowi i z przerażeniem stwierdziła jednak, brak

115 zł: stułotowego banknotu i dwóch monet 10 i 5 zł.

Przejęła aktorka zwierzyła się gospodarzom. Towarzystwo znalazło się w nieprzyjemnym położeniu. Wszystko przemawiało za tym, że p. Halmirska okradziono właśnie podczas przyjęcia w mieszkaniu państwa S.

Goście, wspólnie poszkodowanej, zaproponowali, by odrzucono wszelkie konwenanse i przeprowadzono u wszystkich osobistą rewizję. Rewizja ta nie dała żadnego wyniku. P. Barbara zauważyła jednak, że Michałowski zachował się podczas rewizji dość dziwnie. Gdy rewidowano wszystkich wymknął się do przedpokoju, a stamtąd do salonu.

Mimo negatywnego wyniku „rewizji osobistej” incydent wszystkim ciążył i jeden z gości zaproponował by... zrewidowano dodatkowo bućki. Panie i panowie zaczęli zrzucać obuwie, Michałowski zaś,

przeszedł do sąsiedniego pokoju. Wówczas p. Halmirska zupełnie już weszła w rolę Sherlocka Holmesa. Podążyła za Michałowskim i zawołała: — Proszę o bućki panie Michałowski!

Zaindagowany w ten sposób Michałowski zrzucił pantofle i w tym momencie z jednego półbutka wypadł na posadzkę zwinięty w wąską tubkę stułotowy banknot...

Podczas dalszej rewizji znaleziono przy nim również pozostałe dwie 10 i 5 zł monety.

Zeznając w sądzie p. Halmirska opowiedziała, że od dawna miała już „na oku” Michałowskiego. Od czasu bowiem przyjęcia go do teatru (listopad 36 r.) zanotowano w garderobie teatralnej szereg kradzieży. Podejrzewano Michałowskiego, lecz nikt go nie złapał „za rękę” i nikt nie chciał wysunąć przeciwko niemu tak ciężkiego oskarżenia.

Podczas rewizji znaleziono również przy nim oprócz pieniędzy Halmirskiej, srebrną podkawkę, należąca do państwa S., którą, jak oskarżony oświadczył, wziął sobie „na pamiątkę”.

Wobec tak druzgocących dowodów Sąd Grodzki skazał Michałowskiego na 6 miesięcy więzienia. Wczoraj wydział odwoławczy Sądu Okręgowego, w składzie sędziów Borejki, jako przewodniczącego, oraz sędziów Pliha i Dowgiało, rozpoznał jego skargę apelacyjną. Oskarżal więc oskarżenie popierał adwokat Władysław Lityski, który szczególnie ostro napiełował uczynek Łyżwy vel Michałowskiego, domagając się zatwierdzenia wyroku.

Bronił adwokat Isorzyna. Sąd Okręgowy wyrok pierwszej instancji zatwierdził.

HOTEL „ST. GEORGES”
w WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

ZART NA STRONIE

Ameryka

Serwis jednej z agencji prasowych przynosi:

Przed kilku dniami policjanci chłapali gowsey zatrzymywali nocną porą w różnych punktach przejeżdżające samochody, dawali automobilistom małe baloniki i prosili, aby je nadali. Zdumienie ogarniało kierowców, a ci, którzy zdołali już uprzednio dobrze sobie „podgazować” śmiali się serdecznie sądząc, że również i przedstawiciele władz bezpieczeństwa upili się.

Wesołość przeszła jednak szybko w zakłopotanie. Okazało się, że zebrany w ten oryginalny sposób oddech automobilisty wydawał się szybko do instytutu chemicznego, gdzie badano jego zawartość i ustalano, ile alkoholu znajduje się w wydechniętym powietrzu.

Wyniki badań były rewelacyjne. Stwierdzono, że wspomnianej nocy między godz. 3 a 4 żaden prawie automobilista nie był trzeźwy. Policja wyciągnęła stąd odpowiednie wnioski i nałożyła wysokie mandaty karne na nietrzeźwych automobilistów. Podobne „instrukcje” orzędzane będą kilka razy w miesiącu, oczywiście, bez uprzedzenia.

Mierzenie stanu „zagazowania”! Coś w rodzaju PIM a, lecz nie dla meteorologii, a dla alkoholologii.

Gdyby baloniki weszły w modę u nas to i o dorożkarzach prosimy nie zapominać. Dorożkarze także dzielnie przyczynią się do rewelacyjności wyników badań.

POKOJE

TANIE CZYSTE I CICHE
W HOTELU ROYAL

Warszawa Chmielna 21
Dla pp. czytelników „Kurjera Wileńskiego”
15% rebatu

MODY

Oszczędność i moda

Mówiąc o rzeczach praktycznych nie można pominąć kwestii przeróbek. Przede wszystkim m. stwierdzić trzeba, że każda stara sukienka doskonale nadaje się do wykrojenia z niej bluzki. Wszystkie tegoroczne rewie jednogłośnie ogłaszają renesans bluzki po południowej. Są to — ściśle mówiąc — staniaki nie luźne i przypominają bluzki naszych pradabek ze starych spłowiących fotografii. Każdy taki stanik pełen jest skomplikowanych zmarszczek, idących w różnych kierunkach, draperii, rękawy najczęściej kimonowe; kto nie lubi kimona może sobie zrobić bufiastę i nasady rękawy, nie poszerzając one sylwetki, podkreślając jedynie cienkość stanu. Modna popołudniowa bluzka ma wycięcie najczęściej czworokątne, lecz o liniach fantazyjnie zakreślonych. Krój spodnicy musi być tak pomyślany, żeby harmonizował z bluzką i tworzył z nią całość. Można bluzkę rozsyść wstawkami z koronki, nadając to całoci wygląd stylowy i wytworny. Okrągły tiulowy karczek również mile wygląda. Giup'urów aplikacje, złote oraz srebrne hafty, ozdobne guziki porcelanowe, stare monety, kryształowe kwiaty, perły i inne kamienie drogocenne występują również w charakterze motywów dekoracyjnych. Do bluzki można dorobić sobie z reszty materiału mufkę, przybraną kwiatami i piórami. Niekiedy mufkę robi się z tego samego materiału co kapelusz.

Paryż posiada specjalne magazyny, udzielające porad i skądś weź co do przeróbek. Panie jeżdżą tam z kuframi, pełnymi starych rzeczy i wracają z rysunkami nowych projektów. Obecna moda, jak żadna inna, nadaje się do przeróbek. Każdą starą sukienkę można z łatwością przerobić na spodniczkę z bolerkami; jeżeli nie wystarczy na bolerkę, to na kamizelkę napewno wystarczy, podniszczony długi rękaw zawsze można skrócić, usuwając części zniszczone. Przód i rękawki z kolorowej piki wystarczy każdą starą sukienkę z ciemnej wełny w nową, modną. Niemodne trzyćwierciowe stare kostiumy można doskonale przerobić na modne krótkie, brzeżące je u dołu rulonikami z futra. Wysoki mankiet z futra zamaskuje krótki, trzyćwierciowy rękaw. Wobec mody na suknie dwukolorowe, gdzie często przód i tył wykonane są z odmiennych materiałów, można pięknie przerobić sobie jakieś dwie, nienadające się już do użytku i sfatygowane sukienki na jedną wprzódzie, ale za to modną i ładną. Tu nie można przewidzieć nic, trzeba się samemu zorientować. Można łączyć wełnę z letnim wzorzystym jedwabem, jedwab z koronką, piką, tiulem i giup'urą, w zależności od tego, co się ma w domu i w czym jest do twarzy. Ale ostrożnie i bez przesady, ażeby nie uchylić dobremu smakowi.

Céline.

Pierwszy patrol strzelecki

(Dokończenie ze str. 5)

Ku stoi brygada pogranicznej straży i w krótkim czasie ma odmaszerować w kierunku na Miechów i Jędrzejów. W pierwszym momencie miałem zamiar urządzić zasadzkę koło szosy. Po zbadaniu jednak naszych materiałów wybuchowych okazało się, że w drodze gdzieś zgubiliśmy zapalnik, a efekt zasadzki w 7 karabinów był wątpliwy. Zaniechałem przeto urządzania zasadzki, tylko, podsunąwszy się do szosy, obserwowaliśmy ukryci w zbożu nieprzyjaciela, maszerującego tuż koło nas.

Na noc stanęliśmy w polu pod wsią Prędocinem, ubezpieczając się jednym posterunkiem od strony Prędocina — Słomnik. Noc była ciemna. O świcie nasz posterunek zauważył w odległości paruset kroków posterunek nieprzyjacielski, o czym niezwłocznie powiadomiono mnie, dodając,

że zostaliśmy zauważeni. Wobec tego wystąpiłem ponownie Janusza i Bończę bryczką na zwłady i wyjaśnienie sytuacji. Po powrocie zameldowali mi, że w Prędocinie, odległym od nas o pół kilometra, stoi szwadron pograniczników, że są już zaalarmowani i mają niezwłocznie opuścić wieś. Kazałem włożyć bagnety na broń i w tyralierce pomaszerowaliśmy na Prędocin. Szwadron nieprzyjacielski opuścił go bez strzału w kierunku wschodnim. Gdy przechodziliśmy koło kościoła, miejscowy ksiądz stał na wzniesieniu i żegnał nas krzyżem, a my pomaszerowaliśmy z powrotem na Skrzyszowce — Goszyce. W Skrzyszowcach u p. Kleszczyńskiego zarekwirowałem pięć koni, które były pierwszymi końmi przyszłego pułku ułanów. Stamtąd też pomaszerował z nami młody Dzik-Kleszczyński, póź

niejszy oficer I pułku ułanów. Dalszą drogę odbyliśmy bez żadnych przeszkód.

Po przybyciu do Krakowa zdałem raport Komendantowi i odmaszerowałem ze swoimi chłopcami do Oleandrów, by być znów gotowym do wymarszu za parę dni na dłuższe trudy wraz z pierwszą kadrową kompanią.

Władysław Belina-Prażmowski.

* * *

Ten prosty i bezpretensjonalny opis pierwszego kroku na drodze chwały wojennej, kreślony ręką samego bohatera, najlepiej pasuje do jego całej postaci.

Imię Władysława Beliny-Prażmowskiego bowiem to sama legenda, to endowe wcielenie nieśmiertelnej sławy polskiej kawalerii, które można opisać nie piórem, a tylko błyskiem szabli.

RED.

Tabela loterii

1 dzień ciągnięcia 1-ej klasy 43-ej Loterii Państwowej

II II ciągnięcie

Główne wygrane

Stala dzienna wygrana 5.000 zł. padła na nr. 139597

5.000 zł.: 43144 50952 126912

2.000 zł.: 85848

1.000 zł.: 665 31577 56942

149053 149072 149443

500 zł.: 11044 20588 55676

61768 108312 121183 126242

133632 137150 157115

250 zł.: 2088 5182 18489 21635

21813 25138 26433 27246 29630

29857 36776 38520 47899 54126

57409 63663 67823 73787 74813

102309 102819 106728 117519

122817 129144 141504 150649

151332 154462

Wygrane po 125 zł.

446 779 1792 2417 731 42 3803

4742 536 895 6338 7240 650 731

8610 17 912 9032 734 65 11407 603

12065 160 967 18571 942 14236 554

944 15266 356 511 16886 17260 619

98 1712 13475 527 645 19038 361

529 2083 798 21525 22082 97 108

875 28106 52 874 93 921 60 29303

656 770 30160 421 655 717 31405

838 32614 976

33939 34025 35310 734 850 981

36075 439 42 860 943 37675 938 38952

39035 40840 427 700 835 41260 329

417 612 50 42355 543 43399 622 44192

45013 135 480 46967 615 889 47011

822 48343 456 690 920 49021 300

893 50454 894 51049 363 688 849

52320 53804 54115 317 812 16 913

55098 367 56157 415 625 57710 839

55073 105 281 456 59168 327 630 713

39 851 60161 283 452 61032 62602 862

63319 551 765 64102 402

65829 66495 688 67605 68070

654 751 69094 467 70271 849 923

71163 641 954 72525 73592 74873

75238 76381 400 860 78212 79150

489.

80803 81258 408 82737 83510

639 771 84236 398 85565 66 746

981 80646 60 697 89591.

90266 92141 315 88 839 907

93882 94081 113 52 472 672 750

95383 750 982 85 96184 398 825

97873 98282 665 753.

100199 331 101071 151 697 739

102297 896 103117 419 104456 988

105061 451 958 105000 859 965

107209 754 906 108150 678 109639 866

110061 480 643 111110 643 112138

113530 114982 115284 116207 118042

153 268 441 119024 412 625 120150

812 729 121121 476 937 122153 509

811 123003 124202 367 739 125120

43 309 861 126061 127898 128120 689

985 129055 90 364 986

131046 180 301 409 95 814 133036

520 13411 481 958 135197 214 137265

138581 139300 1 430 140287 414

142021 501 751 970 145048 334 540

146277 826 148073 284 501 149126

210 471 84 896 7 150104 299 382 670

80 151976 152653 153105 567 155031

156095 9 407 811 157424 159514 27

504

Wygrane po 62,50 zł.

58 286 403 951 729 1036 52 83

464 674 743 801 2024 154 88 262

390 8357 499 661 707 854 4005 210

571 688 826 53 5233 343 621 809

993 6136 256 848 7003 179 815 84

923 8018 111 270 456 99 560 742

892 9096 145 202 305 472 769 832

942 10012 215 11280 557 912 12805

881 988 13095 239 314 77 544 88

702 41 810 14229 541 778 853

15589 619 61 89 720 950 69 16423

584 643 82 755 17106 421 703 76

18024 192 309 429 81 640 55 737

838 19076 81 309 42 70 467 70

85 732 52 855 847 80 901 20046

368 813 943 76 21344 140 23 506

811 62 962 22031 81 164 948 60

926 22113 34 602 702 18 24125 847

627 31 38 97 791 886 919 25296

841 527 810 26020 226 29 81 307

579 649 93 869 24086 91 215 59 738

28000 33 149 280 381 407 763 74

29005 156 214 405 15 83 99 551

96 639 781 30124 29 59 249 541 75

686 986 31017 107 12 34 394 562

997 306 72 567 613 88 848 56

33107 374 84 439 592 686 826 949

34135 401 50 57 98 656 35106 16 26 37

517 624 49 974 36074 134 272 352 68

843 925 87188 250 333 451 61 590

38063 210 62 411 611 52 703 41

39040 173 429 85 667 87 700 845 4014

52 57 257 59 487 801 14 41072 398

509 41 894 596 42121 38 51 327 441

97 588 673 789 43309 18 329 457 77

62 627 47 44 44056 213 328 416 552

772 73 45287 91 302 787 843 46045

308 206 481 577 695 47124 64 503 28

45 692 777 48273 322 50 465 556 855

49048 463 815 50000 163 97 342 55 482

796 973 81 51020 26 53 339 485 719

901 91 52076 222 67 320 89 514 612

701 73 53087 305 520 53 636 46 700

832 908 54142 619 822 87 906 60 55011

30 287 455 811 51 928 56 56025 123

217 45 54 437 79 82 615 974 57163

74 221 470 603 639 787 71 932 87

58002 115 227 47 381 586 794 59063

194 291 413 75 624 94 60040 118 73

74 623 554 834 61439 713 62112 375

505 999 63004 279 64009 257 315 640

90 947

66604 25 33 79 828 72 918

67157 234 703 888 902 62821 439

81 439 81 536 861 69174 213 49

376 484 523 25 610 702 838 984

70054 176 291 305 377 589 653

72 834 94 71031 135 263 480 801

72132 262 442 43 632 793 867

73005 153 97 401 55 690 770 883

990 74246 769 801 34 75005 69

544 77 76085 200 44 82 84 382

83 596 616 68 92 830 39 905 59

77062 234 567 815 900 81 78123

365 905 79197 414 712 67.

80100 20 75 689 956 81007 382

663 783 924 82288 99 434 83346

403 24 33 584 628 810 53 937

84139 364 430 819 922 35 85024

287 689 872 86320 530 87214 817

22 908 28 88287 346 67 74 730

960 89165 306 67 789 802 933.

90220 411 23 644 91070 117 622

28 727 803 92370 75 531 841 902

93108 434 526 50 636 726 844 56

94131 295 388 411 559 746 880

95085 151 275 495 727 96044 97

156 98 715 244 807 58 97451 62

592 970 98075 186 364 476 932

99011 254 86 617 776.

100118 74 479 588 600 75 817 102000

611 725 816 26 933 103056 263 913

194257 366 575 797 105453 695 106059

81 107009 25 117 563 782 812 108144

608 46 795 891 109102 342 625 707

951 78 82 110080 136 391 483 635 44

112126 58 602 752 72 857 112160 389

487 523 831 113504 690 938 114088

280 407 12 502 623 869 115268 305 17

579 772 803 72 909 42 116012 272 324

451 543 57 639 834 41 52 929 119600

807 118203 56 432 726 119019 101 43

290 392 652 120046 564 917 121222

624 867 75 953 122149 309 403 553

715 74 892 123029 56 119 88 499 553

854 124099 125 281 413 35 62 75 86

828 125227 328 466 581 953 55 126360

86 549 652 59 705 930 127031 137 322

61 594 667 932 128009 307 48 788 878

923 58 125460 706 858 86

130485 554 83 630 709 71 986

131150 58 446 519 576 818 132038

122 32 213 9 30 429 133400 559 549

134025 132 218 9 38 439 92 834 956

135181 311 136023 227 380 859 137023

250 354 604 57 717 847 975 138026

550 851 78 908 35 54 139046 362 541

735 932 140411 527 580 717 890

141031 40 70 155 566 78 789 851

142115 202 574 729 946 143045 98 208

32 305 673 736 1440

Święto K. O. P-u w Stołpcach

16 października cała Polska uroczysto obchodziła święto KOP. Impozycyjnie wypadła ta uroczystość w Stołpcach, które tak silnie i ściśle związane są z KOP, których rozwój łączy się niemal organicznie z tą armią, stojącą na straży naszych granic.

Uroczystość poprzedził capstrzyk. Nazajutrz na stadionie sportowym garnizonu msza polowa. Wyciągnięte szeregi batalionów, broni maszynowej, kawalerii, przysposobienia wojskowego, „krakusów”, strzelców, harcerzy, kolejowego PW związku rezerwistów oraz młodzieży szkolnej w karnej postawie tworzą barwny i jakże drogi sereu obraz.

Mszę św. celebrował miejscowy dziekan. Doskonała orkiestra KOP wykonywała szereg utworów religijnych. Po nabożeństwie przemawia ks. kapelan garnizonu.

Fale eteru niosą na całą Polskę, do wszystkich Polaków znajdujących się poza granicami Rzeczypospolitej, te słowa o wielkiej dzisiejszej uroczystości.

„Ojczyznę wolną zachowaj nam, Panie”.

Pierwsze miejsce przed ołtarzem polowym zajmują przedstawiciele wojska, władz administracyjnych, samorządowych, urzędów, zrzeszeń i organizacji społecznych. Za nimi tłumy mieszkańców.

Powiat stołpecki pragnąc uczcić dzisiejszy dzień składa KOPowi dary. Gospodarz powiatu starosta Kowalski w krótkich i treściwych słowach wzuje na przywiązanie ludności do armii i przekazuje 4 karabiny maszynowe, zakupione z dobrowolnych składek. Potem następuje wręczenie 2 ręcznych k. m. przez dra Grinberga w imieniu stowarzyszenia urzędników samorządowych. Przedstawiciel szkoły powszechnej wręcza 19 masek prze-

ciwgazowych. Harcerze stołpeccy składają piękny obraz dla garnizonu. Burmistrz miasta Stołpców, K. Staniewski ofiarowuje 6 fanfar dla wojska. Dary te, niewymuszone, zdobyte przez miłość i przywiązanie dla KOP-u drogą składek, świadczą o sercach mieszkańców Stołpców i ludności powiatu. Płk. Wójcik oraz mjr Krajewski dziękują za te ofiary społeczeństwu.

Przed dowództwem garnizonu ustawiono przybraną w zieleń i barwy narodowe trybunę. Na tle wspaniałego gmachu KOP-u niezliczone tłumy oczekują defilady. Orkiestra, a za nią oddziały wojska, zbliżają się. Maszeruje na czele „królowa broni” — piechota. Zwartym szykiem, mocno wybijając takt, walą piechociarze. Za nimi szwadrony kawalerii, jak malowane, oddziały k. m., strzelcy, bronie specjalne, związek rezerwistów, PW konne „Krakus”, PW kolejowe, harcerze, straż pożarna, młodzież wszystkich szkolnych organizacji. Mamy tu przegląd naszych sił, naszej pracy i naszych kroków ku budowie Wielkiej i Mocarstwowej Polski. Twarze widzów tak dziwnie radosne, wzruszone.

Niech żyje KOP!

Z. I.

Wiadomości radiowe

DZIEŁA PADEREWSKIEGO — PRZEZ RADIO.

Wieczorny koncert czwartkowy (20.10), o godz. 23.05 poświęca Polskie Radio twórczości Ignacego Paderewskiego. Anieła Szlepińska odśpiewa sześć pieśni, Józef Turczyński zaś wykona Sonatę Fortepianową. Wielki mistrz, którego gry słuchała nie dawno z zapartym oddechem cała Polska i cała Ameryka — przypomni się radiosłuchaczom jako niezwyklej miary kompozytor.

Koncert poprzedzi słowo wstępne mgr Stanisława Gólańskiego.

Telegram prezydenta Wilna

do p. Władysława Belina-Prażmowskiej

Prezydent m. Wilna wysłał następujący telegram:

„Jaśnie Wielmożna Pani Władysława Belina-Prażmowska, Kraków. Proszę przyjąć wyraz najserdeczniejszego współczucia z powodu zgonu ś. p. Małżonka Pani, znakomitego żołnierza, który w wyzwoleniu Wilna zdobył niezapomnianą sławę i wdzięczność mieszkańców oswobodzonego miasta.

(—) WIKTOR MALESZEWSKI, prezydent m. Wilna“

Nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Beliny Prażmowskiej

Zarząd Okręgu Związku Legionistów Polskich oraz oddział Koła „Beliniaków” w Wilnie zawiadamiają społeczeństwo m. Wilna i towarzyszy broni, że nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. płk. Beliny Prażmowskiej, bohatera walk o wyzwolenie Wilna, twórcy kawalerii polskiej, odbędzie się we czwartek, dn. 20 bm., o godz. 10, w kościele garnizonowym przy ul. św. Ignacego.

Wieczór ku czci Leonarda da Vinci

Stowarzyszenie akademickie, Collegium Leonarda da Vinci urządza 23 bm., o godz. 19 w Sali Śniadeckich USB uroczysty wieczór inauguracyjny, poświęcony pamięci Leonarda da Vinci z udziałem chóru mieszanego „Echo” pod dyktando prof. Wł. Kalinowskiego i orkiestry pułku piechoty legionistów pod dyktando por. A. Rutki. Wstęp wolny.

Program: część I: 1) zagajenie przez Collegium I. Jeśmiana, 2) orkiestra odegra „Zmierzch Bogów” Wagnera, 3) przemówienie JM. Rektora ks. prof. dr Al. Wóycickiego, 4) chór odśpiewa „Chwalcie Go anielskie chóry” Beethovena, 6) chór z towarzyszeniem orkiestry wykona „Cześć Boga w przyrodzie” Beethovena. Część II: 1) „Postać Leonarda da Vinci” — wedle L. Staffa wygłosi W. Dawidowicz, 2) Słowacki: „Rozmowa z piramidami” w układzie muzycznym S. Stoińskiego — odśpiewa chór, 3) Goethe: „Faust”, monolog — wygłosi M. Krełowicz z towarzyszeniem chóru i dzwonów, 4) Grieg: „Sigurd Jorsalfar” z marszem holdowniczym — odegra orkiestra.

Na pomoc rodakom za O'zą

wpłaciły — na listy ofiar, przesłane przez Przysposobienie Wojskowe Kobiet do Obrony Kraju, Kolo Wileńskie — następujące urzędy, instytucje i osoby prywatne: Personel Nauczycielski i uczniowie klas I, IIIa, IVa, Vb i VII Publ. Szkoły Powszechnej Nr 30 — zł 6 gr 63.

P. Zdybko Stanisława zebrała w Publ. Szkole Powszechnej przy ul. Piwnej Nr 3 — zł 9 gr 70.

Personel Szpitala Państwowego w Oszmianie — zł 7.

Okręgowa Rada Adwokacka w Wilnie — zł 10.

Ogółem na listy ofiar PWK zebrano dotychczas — zł 783 gr 7.

Suma powyższa została przekazana bezpośrednio do PKO na konto czekowe Komitetu Walki o Śląsk za O'zą.

Spółeczeństwo Korpusowi Ochrony Pogranicza

Gen. Kruszkowski wpisuje się do księgi pamiątkowej, po uroczystym poświęceniu szkoły powszechnej jego imienia w Oranach. Jedna klasa tej szkoły jest poświęcona pamięci kpr. Serafina.

Uroczysty moment przekazania gen. Kruszkowskiemu karabinu maszynowego, ufundowanego przez ludność dla KOP-u.

Nagrobek na mogile ś. p. kpr. Serafina, na cmentarzu w Marcinku, którego uroczyste poświęcenie odbyło się onegdaj w obecności dowódcy KOP gen. Kruszkowskiego. Na pomniku umieszczono napis: „Ś. p. St. Serafin, kapral KOP-u, Baon „Orany” poległ 11 marca 1938 r. w pobliżu strażnicy Wierszadówka w obronie granic R. P.”

Gdy producent działa z sensem KARP już konkuruje z mięsem! Cena za 1 kg 1 gatunku zł 1.60 gr., II gat. zł 1.50 gr.

Atak na Pogotowie Ratunkowe został odparty

Magistrat ustosunkował się negatywnie do propozycji oddania Pogotowia w ręce nowopowstałego Towarzystwa

Jak już w swoim czasie donosiliśmy, w Wilnie zawiązało się Towarzystwo Pogotowie Ratunkowo-Lecznicze. Towarzystwo to odbyło kilka zebrań organizacyjnych, na których przyjęło statut i dokonało wyborów Zarządu. Towarzystwo postawiło sobie za cel przejęcie od miasta pogotowia ratunkowego i prowadzenia go we własnym zakresie, korzystając z subwencji Magistratu. Już wtedy, z racji tych zebrań, zwracaliśmy uwagę na to, że Towarzystwo do tak poważnego przedsięwzięcia przystępuje bez żadnego kapitału zakładowego, licząc wyłącznie na subsydia miasta.

Ostatnio Zarząd nowopowstałego Towarzystwa zwrócił się do Magistratu z prośbą o przejęcie pogotowia ratunkowego na warunkach następujących: Towarzystwo ma być przekazany lokal pogotowia oraz cały jego inwentarz, ponadto Towarzystwo prosi o subwencję w wysokości 40.000 zł.

Sprawa ta była rozpatrywana na ostatnim posiedzeniu Zarządu Miejskiego. Całe Prezydium Magistratu jednomyślnie

ustosunkowało się do propozycji tej negatywnie, wychodząc z szlacheckiego założenia, że tak poważna placówka, jak pogotowie ratunkowe, może być oddane tylko w ręce gwarantujące, że będzie ono prowadzone na poziomie nie niższym niż obecnie. Tej gwarancji nowopowstałe Towarzystwo dać nie może, chociażby dla tego, że prawie cały budżet jego opiera się na subwencji miasta. Nie od rzeczy tu będzie dodać, że Towarzystwo domaga się 40.000 zł rocznie, podczas gdy

Coraz więcej baptystów w pow. nieświeskim

Ruch sekciarski w powiecie nieświeskim przybiera na sile i szerzy się wśród mało oświeconej ludności wiejskiej. Akcja prowadzona jest przez baptystów, którzy z każdym dniem zyskują nowych zwolenników. Większe skupiska sekciarzy znajdują się w gminie nieświeskiej i snowskiej. Niedawno w domu modlitewnym w Chwojowie gm. snowskiej odbyły się zebrania sekciarzy, na które przybyło kil-

obecnie koszt prowadzenia pogotowia kosztuje miasto zaledwie 38.000 zł.

W toku dyskusji wyrażony został dezzyderat powołania do życia instytucji o nieco odmiennym charakterze, a mianowicie Przyjaciół Towarzystwa Pogotowie Ratunkowego. Takie Towarzystwo po kilkuletniej działalności i wykazaniu się dobrymi wynikami pracy mogłoby przy finansowym poparciu miasta pretendować do prowadzenia na terenie Wilna pogotowia ratunkowego we własnym zakresie.

kaset osób. Przewodnictwo „zboru” spoczywa w rękach niejakiego Mikołaja Winniczka, miejscowego gospodarza, który jednocześnie jest kazańdziej i sprawuje obrzędy.

Syn usiłował zadusić ojca Awantura w zaułku Dobroczynnym

Wczoraj po południu w mieszkaniu 84-letniego Mikołaja Burnosa (zaułek Dobroczynny 8) doszło do gorszącej awantury, którą wywołał syn Burnosa. Zjawił się on w stanie pijanym i zażądał od ojca pieniędzy, gdy ojciec nie chciał mu ich dać, syn uderzył go w głowę talerzem. Stary Burnos upadł na ziemię.

Wówczas syn rzucił się na niego i zaczął go dusić.

W międzyczasie jednak do mieszkania wpadli sąsiedzi.

„Synalek” został aresztowany. Do Mikołaja Burnosa wezwano pogotowie, które udzieliło mu pierwszej pomocy. (c)

Zabił matkę

a później strzelił sobie w pierś

18 bm., o godz. 8 Jędrzej Szalkin, zam. w kol. Izabelino, gm. daugielskiej, w czasie sprzeczki na tle nieporozumień majątkowych, wystrza-

łem z brzoźnika zabił swoją matkę Agafię, lat 65. Po zabójstwie Szalkin strzelił sobie w pierś. Stan rannego jest bardzo ciężki.

Kurier Sportowy

Chcemy walczyć z Łotwą i Estonią

Reprezentacje pięciarskie Łotwy i Estonii, udając się na mecze z reprezentacjami Polski, przejeżdżać i wracać będą przez Wilno.

Polski Związek Bokserski powiadomił, że 12 grudnia br. rozegra drużyna narodowa Estonii mecz w Wilnie z reprezentacją naszego miasta.

Estończycy wystąpią w Wilnie, jako reprezentacja Tallina.

Wil. OZB chce wykorzystać rów-

nież przejazd powrotny reprezentacji Łotwy i zorganizować w Wilnie spotkanie z reprezentacją naszego miasta. Mecz odbyłby się w drugiej połowie listopada.

Pięciarze wileńscy znajdują się w dobrej formie, należy więc przypuszczać, że PZB pójdzie Wilnu na rękę i umożliwi zorganizowania tych naprawdę sensacyjnych spotkań.

Konkurs

na utwór dramatyczny

Komisja Teatru Szkolnego w Krakowie, Istniejąca przy Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego, ogłasza konkurs na utwór dramatyczny.

Warunki:

1) Utwór winien być oryginalny, dotąd nie grany i niedrukowany nawet w fragmentach, wypełniający czas normalnego przedstawienia teatralnego.

2) Temat utworu i jego rodzaj (komedia, dramat, tragedia) dowolny.

3) Utwór ma być przeznaczony dla młodzieży Szkół Średnich w wieku od lat 15—19. Pożądane utwory o problemach przede wszystkim współczesnych, pobudzające młodzież do rozważań i pogłębiania poruszanych zagadnień.

4) Utwory przepisane na maszynie (je jednostronnie), zaopatrzone godłem autora, należy nadsyłać pod adresem: „Kuratorium Okręgu Szkolnego w Krakowie, Wydział Szkół Średnich — Konkurs Dramatyczny”. Do utworu dołączyć należy zapieczętowaną kopertę, zaopatrzoną tym samym godłem a zawierającą nazwisko i adres autora.

5) Termin nadsyłania utworów upływa dnia 1 czerwca 1939 r. W wypadkach wątpliwych rozstrzyga data stempla pocztowego.

6) Przewiduje się dwie nagrody w łącznej wysokości 3.000 zł (trzy tysiące). Ponadto przyznane będą wyróżnienia. Sądowi przysługuje prawo ustalenia wysokości nagród. Sztuki nagrodzone wejdą w repertuar przedstawień szkolnych w Teatrze Miejskim im. J. Słowackiego w Krakowie, ewentualnie także w innych teatrach, przy czym autor otrzymuje należną tantiemę.

7) Imienny skład Sądu Konkursowego podany zostanie w osobnym zawiadomieniu. Należać do niego będą: przedstawiciele Kuratorium Okr. Szk. Krakowskiego, Dyrekcji Teatru Miejskiego im. J. Słowackiego w Krakowie, sfer literackich i pedagogicznych.

